

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
16
16
15/1/2014
11:30

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2014

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Σχέδιο Καταπολέμησης της Ανεργίας των Νέων και το Πρόγραμμα Εγγυήσεων Απασχόλησης

Όλες σχεδόν οι μελέτες για τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης στην Ελλάδα ξεκινούν με τη διαπίστωση της δραματικής αύξησης της ανεργίας και κυρίως της ανεργίας των νέων (15-24 ετών). Τα ποσοστά ανεργίας στην Ελλάδα (27,8% τον Οκτώβριο του 2013) είναι σχεδόν τριπλάσια από τα αντίστοιχα ποσοστά των χωρών της Ευρωζώνης (ΕΕ-12) και της ΕΕ-28. Η Ελλάδα, επίσης, παρουσιάζει το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας των νέων με συνεχείς ανοδικές τάσεις σε αντίθεση με το σύνολο των χωρών της Ένωσης, όπου τους τελευταίους μήνες παρατηρείται μικρή μείωση της τάξεως των 60.000 νέων ανέργων.

Το ποσοστό της ανεργίας των νέων αυξήθηκε από το 22% το 2008 στο 57,9% τον Οκτώβριο του 2013, όταν το αντίστοιχο ποσοστό της ΕU-27 αντιστοιχεί σε σαφώς χαμηλότερα επίπεδα της τάξεως του 23,7% (στοιχεία ΕΛΣΤΑΤ και Eurostat). Επιπλέον, οι νέοι στην Ελλάδα παρουσιάζουν ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά απασχόλησης στην Ευρώπη, ένδειξη των σοβαρών δυσκολιών ένταξης των νέων στην αγορά εργασίας και της εμφανούς αδυναμίας της ελληνικής οικονομίας να παράγει νέες θέσεις εργασίας παρά τις δραματικές μειώσεις στους κατώτατους μισθούς για τους νέους (-32% σε σύγκριση με το επίπεδο των κατωτάτων μισθών/ ημερομισθίων της ΕΓΣΣΕ που ίσχυε την 1.1.2012 βάσει του Ν. 4046/12 και τη συνακόλουθη ΠΥΣ).

Συνεπώς, η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και η αδιάλειπτη εφαρμογή μονοσήμαντων πολιτικών μείωσης του κατώτατου μισθού και του μισθού εισόδου των νέων στην αγορά εργασίας συμβάλλουν στην όξυνση του φαινομένου της μαζικής ανεργίας και ιδιαίτερα της ανεργίας των νέων σε πρωτοφανή ιστορικά επίπεδα σε διεθνές επίπεδο. Η Ελλάδα εξακολουθεί να βιώνει την 3η μεγαλύτερη παγκοσμίως ύφεση των τελευταίων 100 χρόνων και την πρώτη σε διάρκεια, ξεπερνώντας ακόμη και τη μεγάλη ύφεση των ΗΠΑ, έχοντας χάσει το 25% του ΑΕΠ σε σχέση με το 2007. Από το 2008, όπου η οικονομία παγιδεύτηκε σε ένα φαύλο κύκλο επενδυτικής άπνοιας και ύφεσης, χάθηκαν στο σύνολο της οικονομίας περίπου 945.300 θέσεις εργασίας ή περίπου όσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν τα 15 χρόνια πριν το 2008.

Η κατάσταση στην αγορά εργασίας είναι βέβαια πολύ χειρότερη από αυτήν που φανερώνουν οι επίσημοι δείκτες της ανεργίας, καθώς το ποσοστό της καταγεγραμμένης ανεργίας αγνοεί την ύπαρξη ενός σημαντικού αριθμού ανέργων. Άνεργοι θεωρούνται, σύμφωνα με τους επίσημους διεθνείς ορισμούς και τρόπους μέτρησης της ανεργίας, μόνο όσοι έχουν κάνει συγκεκριμένες ενέργειες να βρουν εργασία (προφανώς χωρίς επιτυχία) τον προηγούμενο μήνα

της έρευνας εργατικού δυναμικού, καθώς και όσοι δεν μπόρεσαν να εργαστούν ούτε μία ώρα την εβδομάδα της έρευνας εργατικού δυναμικού.

Το πρόβλημα της ανεργίας όμως είναι ήδη εκτός ελέγχου, ειδικά για τους νέους, ακόμη και αν λάβουμε υπόψη τα ποσοστά και τους αριθμούς που προκύπτουν από τους συμβατικούς ορισμούς μέτρησης της ανεργίας. Το ποσοστό ανεργίας για τους νέους 15-19 ετών κυμαίνεται στο 73% για το β' τρίμηνο του 2013, ενώ για τις ηλικιακές ομάδες των νέων 20-24 και 25-29 ετών αντίστοιχα το σχετικό ποσοστό είναι της τάξεως του 57% και του 44% αντίστοιχα.

Αν επιπλέον συνυπολογίσουμε στο επίσημο ποσοστό της ανεργίας των νέων τον αριθμό των περιστασιακών και κακοπληρωμένων ή/ και απλήρωτων θέσεων εργασίας τότε διαπιστώνουμε την περιθωριοποίηση και την εργασιακή απαξίωση των νέων ανθρώπων στη χώρα μας στην αγορά εργασίας. Ο κίνδυνος φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού των νέων διευρύνεται από τα εξαιρετικά χαμηλά, συγκριτικά με τις περισσότερες χώρες του ΟΟΣΑ, επιδόματα ανεργίας, καθώς και από την αποψίλωση του κράτους πρόνοιας με στόχο την εκπλήρωση των μνημονιακών δεσμεύσεων της συγκυβέρνησης και την ενδυνάμωση των αγορών και των ιδιωτικών συμφερόντων ακόμη και στον τομέα της παροχής βασικών κοινωνικών αγαθών (υγεία, πρόνοια, εκπαίδευση κλπ.).

Με βάση στοιχεία του ΟΑΕΔ οι εγγεγραμμένοι άνεργοι ηλικίας κάτω των 30 ετών ανέρχονταν τον Ιανουάριο του 2013 σε 216.000 και αποτελούσαν μόλις το 26% του συνόλου των επιδοτούμενων ανέργων της χώρας (829.787 άτομα), ενώ τα αντίστοιχα μεγέθη για τους νέους ανέργους 15-24 ετών ανέρχονταν σε περίπου 100.000. Σύμφωνα με πιο πρόσφατα (Νοέμβριος 2013) στοιχεία του ΟΑΕΔ, οι εγγεγραμμένοι άνεργοι ηλικίας 15 – 24 ετών, ήταν περίπου 135.546 άτομα, αριθμός που αντιστοιχεί μόλις στο 13% του συνόλου των εγγεγραμμένων ανέργων σε σύνολο εγγεγραμμένων ανέργων που ανέρχονταν σε 993.790 άτομα. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι νέοι εγγεγραμμένοι άνεργοι είναι μακροχρόνια άνεργοι (περίοδος ανεργίας άνω των 12 μηνών). Η περίπτωση της Ελλάδας των μνημονίων αποδεικνύει ότι η υπονόμευση των θεσμών κοινωνικής προστασίας και η διάβρωση της θεσμικής υπόστασης της αγοράς εργασίας αυξάνουν τα επίπεδα της επισφαλούς εργασίας και της φτώχειας των νέων.

Επιπλέον, το ποσοστό των ατόμων ηλικίας 15-24 ετών που δεν εργάζονται - (ο λεγόμενος δείκτης NEET) αποτελεί μαζί με το ποσοστό ανεργίας (και μακροχρόνιας ανεργίας) έναν ακόμη δείκτη που φανερώνει την έλλειψη ευκαιριών απασχόλησης και ενσωμάτωσης των νέων στην αγορά εργασίας. Όπως και το ποσοστό ανεργίας έτσι και ο δείκτης NEET παρουσιάζει συνεχείς ανοδικές τάσεις από το 2008 μέχρι σήμερα (από 11,7% το 2008 στο 20,3% το 2013). Σε απόλυτους αριθμούς οι NEET στην Ελλάδα αντιστοιχούν σε περίπου 250.000 νέους, μεγάλο μέρος εκ των οποίων αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Συνολικά, η άνοδος της ανεργίας και η διεύρυνση των επισφαλών μορφών εργασίας έχουν βάλει στο περιθώριο μια ολόκληρη γενιά νέων ανθρώπων στην Ελλάδα προκαλώντας ποικίλες και αλυσιδωτές αρνητικές επιδράσεις στην κοινωνική συνοχή, στη δημογραφική ισορροπία, στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και στην ελληνική κοινωνία και οικονομία γενικότερα. Για παράδειγμα σύμφωνα με εκτιμήσεις του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας το κόστος που συνεπάγεται η

αδυναμία πρόσβασης των νέων στην αγορά εργασίας ανέρχεται στο 2% του ΑΕΠ ή περίπου 4 δις ευρώ ετησίως.

Στο θλιβερό αυτό τοπίο της ελληνικής αγοράς εργασίας έρχονται να προστεθούν και οι κοινωνικά απαράδεκτες επιδιώξεις μέρους των εργοδοτών να συμπιέσουν ακόμη περισσότερο το κόστος εργασίας, παρά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα εμφανίζει σχετική πρωτιά σε επίπεδο ΕΕ-28 στον τομέα της μείωσης των μισθών και του κόστους εργασίας. Για παράδειγμα, όπως αναφέρθηκε στον ημερήσιο τύπο έντεκα πολυεθνικές ζήτησαν πρόσφατα την καθιέρωση ενός μισθού της τάξεως 250-300 ευρώ με στόχο την ενθάρρυνση επενδύσεων που υποτίθεται θα αναχαιτίσουν τις αυξανόμενες ροές απομάκρυνσης των νέων από το εργατικό δυναμικό και τις τάσεις αύξησης της μετανάστευσης των νέων προς το εξωτερικό.

Οι συγκεκριμένες εργοδοτικές συμπεριφορές, αλλά και η φιλοσοφία των εφαρμοζόμενων πολιτικών απασχόλησης για τους νέους αγνοούν επιδεικτικά τόσο τις πολύπλευρες αρνητικές επιπτώσεις, που επιφέρουν οι αλλαγές στο οικογενειακό εισόδημα και στο (ακόμη και πριν τα μνημόνια) ελλειμματικό κράτος πρόνοιας των χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου, όσο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ανεργίας των νέων. Συγκεκριμένα, η ανεργία των νέων πάντοτε ακολουθεί τις τάσεις του γενικού επιπέδου της ανεργίας και είναι πάντοτε υψηλότερη από αυτήν.

Πιο συγκεκριμένα, η ανεργία των νέων μέχρι 24 χρονών έχει μετατραπεί σε πραγματικό εφιάλτη. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το 62,5% των νέων και το 68% των γυναικών έως 24 χρονών που ανήκουν στο εργατικό δυναμικό, είναι άνεργοι (δηλαδή έξη στους δέκα) και συντηρούνται από τους γονείς τους ή φεύγουν προς αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό. Η μαζική και αυξανόμενη φυγή της νέας γενιάς από την χώρα, αποτελεί μια καταστροφή ιστορικών διαστάσεων, που δεν μοιάζει να απασχολεί καθόλου την δικομματική κυβέρνηση της “εθνικής σωτηρίας”. Η ανεργία αποτελεί τον κυρίαρχο παράγοντα της εν εξελίξει οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής ισοπέδωσης του ελληνικού λαού, οργανικό υποπροϊόν της εσωτερικής υποτίμησης που εμπεδώνουν τα μνημόνια στο όνομα του κεφαλαίου, ελληνικού και διεθνούς.

Αν επομένως δεν ληφθούν μέτρα που θα συμβάλλουν στη ριζική αναδιανομή του πλούτου και στον παραγωγικό μετασχηματισμό της οικονομίας στη βάση της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης δεν μπορούμε να αναμένουμε ουσιαστική βελτίωση στον τομέα της μείωσης της ανεργίας και ιδιαίτερα της ανεργίας των νέων.

Ωστόσο, η απάντηση της κυβέρνησης στο πρόβλημα της ανεργίας των νέων εξακολουθεί να κινείται στην αναπαραγωγή του παλαιού μοντέλου ανάπτυξης που τη βαφτίζει «νέα». Βαθαίνοντας τις μνημονιακές πολιτικές αναπαράγει την ίδια ακριβώς λογική. Υποτιμά την αξία της εργασίας και τη λογική της ενίσχυσης των εργοδοτών, της κρατικής γραφειοκρατίας και των συμβούλων-τεχνοκρατών που θα διαχειριστούν την κοινωνική εξαθλίωση μέσα από την προσπάθεια απορρόφησης κονδυλίων του ΕΣΠΑ. Ουσιαστικά, η χρηματοδοτική βάση των προγραμμάτων που προωθούνται στα πλαίσια των Προγραμμάτων Καταπολέμησης της Ανεργίας των Νέων βασίζεται αποκλειστικά στους πόρους του νέου ΕΣΠΑ 2014-2020. Σε μεγάλο βαθμό οι προβλεπόμενες δράσεις περιλαμβάνουν (για μια ακόμη φορά) την επιδότηση εργοδοτών και την υλοποίηση ασύμβατων προγραμμάτων κατάρτισης, επιχειρηματικότητας και ενεργοποίησης των νέων ανέργων με τα χαρακτηριστικά του εργατικού δυναμικού και τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας, ενώ στα

μέτρα που υλοποιούνται δεν υπάρχει ίχνος καινοτομίας και πρωτοτυπίας σε σχέση με το παρελθόν.

Η ρητορική της κυβέρνησης για φως στην έξοδο του τούνελ μέσα στο 2014 και για ουσιαστική ανάσχεση της ανεργίας των νέων προφανώς δεν προκαλεί κανένα εφησυχασμό, καθώς η συντριπτική πλειοψηφία των νέων εργαζόμενων εξακολουθεί να βρίσκεται εγκλωβισμένη στην γκρίζα ζώνη της ανεργίας, της φτώχειας, της επισφάλειας και της απλήρωτης εργασίας. Όσοι δε νέοι προσπαθούν να δοκιμάσουν την τύχη τους μέσα από συνεταιριστικές δομές ή έστω ως νέοι επιχειρηματίες αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες εξασφάλισης τραπεζικής ρευστότητας και υψηλό κόστος από τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία (σε αντίθεση βεβαίως με ισχυρούς επιχειρηματικούς ομίλους και εκδοτικά συγκροτήματα, που συνδέονται με τη στήριξη των κομμάτων της συγκυβέρνησης).

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Αντιμετώπιση της Ανεργίας των Νέων, το οποίο παρουσιάστηκε ένα χρόνο πριν αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα. Τα νούμερα που συνόδευσαν το λεγόμενο Σχέδιο Δράσης ήταν εντυπωσιακά: 20 μέτρα, 600 εκατομμύρια, 350.000 ωφελούμενοι νέοι, οι οποίοι εντάσσονταν στις ηλικιακές κατηγορίες των 15-24 και 25-35 ετών. Εντυπωσιακά ήταν και τα ενθουσιώδη σχόλια των αρμόδιων Υπουργών και των εκπροσώπων των φορέων υλοποίησής του. Πιο εντυπωσιακή όμως ήταν η αποτυχία των εφαρμοζόμενων δράσεων, καθώς η ανεργία των νέων συνέχισε να αυξάνεται και σκαρφάλωσε στα επίπεδα του 60% περίπου σε λίγους μήνες από την προκήρυξη των δράσεων του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, με αποτέλεσμα η χώρα να κατέχει θλιβερή πρωτιά στο ποσοστό ανεργίας και χιλιάδες νέοι να μεταναστεύουν ή να προσπαθούν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό.

Ύστερα από ένα ακριβώς χρόνο και χωρίς να έχει δει το φως της δημοσιότητας μια πλήρης και εμπειριστατωμένη έκθεση αξιολόγησης των προγραμμάτων καταπολέμησης της ανεργίας των νέων, ώστε να γνωρίζει ο ελληνικός λαός πού και πώς χρησιμοποιήθηκαν τα συγκεκριμένα κονδύλια, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να πανηγυρίσει εκ νέου για την εφαρμογή του Προγράμματος Εγγύηση για την Απασχόληση (Youth Guarantee) προβάλλοντας κυρίως το υψηλό ποσό των πιστώσεων προς τη χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αλήθεια όμως είναι ότι τα χρήματα που δίνονται στην Ελλάδα υπόκεινται αυστηρά στους κανόνες απορρόφησης των πόρων του Προγράμματος που ισχύουν για όλες τις χώρες της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η συγκεκριμένη κατανομή των κονδυλίων στις διάφορες χώρες-μέλη της Ένωσης προσδιορίζεται από τις επιδόσεις κάθε χώρας στον τομέα της ανεργίας. Η Ελλάδα έχει επανειλημμένως λάβει συστάσεις για το θέμα της ανεργίας των νέων, καθώς εμφανίζει θλιβερή πρωτιά στα ποσοστά ανεργίας και κινδύνου φτώχειας των νέων. Συνεπώς η εισροή των **340 εκατομμυρίων του Προγράμματος Εγγυήσεων για τη Νεολαία στην Ελλάδα** σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί κυβερνητικό άθλο ή το αποτέλεσμα επίπονης διαπραγμάτευσης της κυβέρνησης με τους φορείς διαχείρισης του Προγράμματος και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου. Με ελάχιστες εξαιρέσεις (π.χ. Δανία, Φινλανδία και Γερμανία) όλες οι χώρες-μέλη της Ένωσης κατέθεσαν σχέδια υλοποίησης Εγγυήσεων για την Απασχόληση των Νέων.

Η πρόθεση της κυβέρνησης με τις δράσεις του Προγράμματος Εγγύηση για την Απασχόληση είναι ξεκάθαρα επικοινωνιακή: αφενός επιθυμεί να αλλάξει το αρνητικό κλίμα σε βάρος της από τα συνεχή μέτρα υποτίμησης των μισθών και

υπερφορολόγησης της περιουσίας του ελληνικού λαού νομοθετώντας μάλιστα πρόσβαση στους τραπεζικούς λογαριασμούς και τα επιδόματα ανεργίας για όσους χρωστούν. Η κυβέρνηση αφετέρου επιδιώκει, λίγους μήνες πριν τις προγραμματισμένες εκλογές του Μαΐου, να μετριάσει προσωρινώς τις στερήσεις που προκαλεί η ανεργία στους ωφελούμενους των προγραμμάτων κατάρτισης, απόκτησης εργασιακής εμπειρίας και επιχειρηματικότητας.

Πρόκειται, ωστόσο, για πολιτικές καταπολέμησης της ανεργίας που δεν επιδιώκουν την αντιμετώπιση των αιτιών της ανεργίας, αλλά τη μονιμοποίηση της πτώσης του ιστορικού ορίου των αναγκών των εργαζομένων, με την νέα γενιά να αποτελεί το πειραματόζωο καθώς και τον πολιορκητικό κριό της επικράτησης του νέου μοντέλου εργαζόμενου-φτωχού σε όλη την κοινωνία, ως παράδειγμα για τους λαούς της Ευρώπης.

Το μοντέλο δηλαδή της χαμηλά αμειβόμενης και περιστασιακής εργασίας που επέβαλλαν τα μνημόνια ειδικά για το νεαρής ηλικίας εργατικό δυναμικό βαθαίνει περαιτέρω από την εφαρμογή του Προγράμματος για την Εγγύηση στην Απασχόληση. **Οι δράσεις του Προγράμματος οφείλουν να μην ανατρέπουν ή να θέτουν σε αμφισβήτηση τις μνημονιακές δεσμεύσεις της χώρας.**

Η διαχειριστική δεινότητα άλλωστε της συγκυβέρνησης τίθεται εκ των πραγμάτων σε σοβαρή αμφισβήτηση. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν αναρτηθεί στην επίσημη ιστοσελίδα του ΕΣΠΑ η απορρόφηση για το **Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού (Ε.Π.ΑΝ.ΑΔ.)** περιορίζεται στα επίπεδα της τάξεως του **56,06%**. Επιπλέον, η **Προγραμματική Περίοδος 2007-2013 έχει λήξει και είναι ορατός ο κίνδυνος να χαθούν κονδύλια** που αφορούν σε προγράμματα σχετικά με την απασχόληση, την κατάρτιση, την ανεργία, την κοινωνική ένταξη ευπαθών ομάδων και γενικότερα δράσεις και έργα που αφορούν τους νέους.

Τη στιγμή που οι άνεργοι αυξήθηκαν το μήνα Νοέμβριο στα 1.387.520 άτομα ή το 27,8% του ενεργού πληθυσμού και το ποσοστό των ανέργων ηλικίας 15-24 ετών πλησιάζει στο 60%, τα κονδύλια που θα μπορούσαν να δώσουν μια οικονομική ανάσα παραμένουν αναξιοποίητα στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και της ανικανότητας. Ο συνολικός προϋπολογισμός του Προγράμματος ανέρχεται στα 2.829.004.568 € και έως την 31^η Δεκεμβρίου 2013 οι απορροφήσεις του έφτασαν στο **56,06%**. Πιο συγκεκριμένα, έως το τέλος του 2013 έχουν ενταχθεί έργα ύψους 3.430.401.028 €, ενώ έχουν υπογραφεί συμβάσεις με τους Αναδόχους ύψους 3.021.510.804 € και έχουν γίνει πληρωμές μόλις 1.584.545.725 €.

Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα 1.246 έργα που έχουν ενταχθεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (εκτός των κρατικών ενισχύσεων) 410 έργα ύψους 391.696.454 € δεν έχουν υπογραφεί συμβάσεις και δεν έχει γίνει καμία πληρωμή, ενώ για 245 έργα ύψους 145.493.310 € έχουν υπογραφεί συμβάσεις συνολικής αξίας 141.407.201 € και δεν έχει γίνει καμία πληρωμή. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι έχουν γίνει συνολικές πληρωμές της τάξεως του 1.086.519.087 €, οι οποίες αφορούν μόλις 591 έργα ύψους 1.824.332.710 € με υπογραφείσες συμβάσεις 1.652.942.341 €. Συνεπώς, **λιγότερα από το 50% των ενταχθέντων έργων έχουν διενεργήσει πληρωμές λίγο επάνω από το 60% του Επιχειρησιακού Προγράμματος.** Όσον αφορά δε τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται μέσω του Προγράμματος έχουν χορηγηθεί 71.586 (από αυτά 33.365 ενισχύσεις έχουν μηδενικές πληρωμές) ύψους 1.109.288.272 € και έχουν καταβληθεί ποσά 531.685.837 €, δηλαδή ποσοστό απορρόφησης περίπου **48%**.

Συνολικά, το ΕΠΑΝΑΔ εμφανίζει εξαιρετικά χαμηλή απορροφητικότητα και μάλιστα χαμηλότερη από όλα σχεδόν τα επιχειρησιακά προγράμματα παρά τον εξαιρετικά πιεστικό χαρακτήρα του προβλήματος της ανεργίας και της ανεργίας των νέων στην ελληνική οικονομία. Σκανδαλώδη είναι η αδυναμία και η απρονοησία του κρατικού μηχανισμού να παρέμβει αποτελεσματικά στην εξασφάλιση κονδυλίων, όταν χιλιάδες πολίτες ωθούνται καθημερινά στη φτώχεια και στην ανεργία εξασφαλίζοντας ουσιαστικά την επιβίωση και το βιοπορισμό τους από τις δράσεις των δομών κοινωνικής αλληλεγγύης. Για παράδειγμα οι δράσεις για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού εμφανίζουν ποσοστό απορρόφησης μόλις **14,47% (!!!)**, ενώ άλλες δράσεις (πχ. ευπαθείς ομάδες) παρουσιάζουν ποσοστά απορρόφησης που κυμαίνονται μεταξύ **3%-5%**.

Συνεπώς, εξετάζοντας τα πεπραγμένα της συγκυβέρνησης στον τομέα της απορροφητικότητας και διαχείρισης χρημάτων του ΕΣΠΑ δεν αισθανόμαστε καθόλου ασφαλείς ότι τα κονδύλια του Προγράμματος Εγγυήσεων για την Απασχόληση των Νέων θα απορροφηθούν σε ικανοποιητικό επίπεδο. Η λογική της αποσπασματικότητας και της αλληλοεπικάλυψης των πολιτικών απασχόλησης του παρελθόντος με τις δεκάδες κατακερματισμένες δράσεις εξακολουθεί να παραμένει ισχυρή. Ακόμη ο ελληνικός λαός δεν έχει δει τη δημοσιοποίηση ελέγχων και δημοσιονομικές διορθώσεις που βελτιστοποιούν την αξιοποίηση των πόρων του ΕΣΠΑ. Αντί λοιπόν να δίνουμε τα χρήματα του ελληνικού λαού στις τσέπες των συμβούλων για να γιγαντώνουμε σε επίπεδο πανδημίας τους νέους άνεργους με πιστοποιητικά κατάρτισης και να έχουμε αδιάθετα κοινοτικά κονδύλια θα έπρεπε η συγκυβέρνηση να κηρύξει ουσιαστικό Ανένδοτο ενάντια στην Ανεργία με σταθερή χρηματοδοτική βάση και ολοκληρωμένο πρόγραμμα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει επανειλημμένα υπογραμμίσει ότι η αλματώδης άνοδος της ανεργίας δεν αποτελεί απλά παράπλευρη απώλεια της τεράστιας ύφεσης που παράγουν οι εφαρμοζόμενες μνημονιακές πολιτικές, αλλά συνειδητό ενδιάμεσο στόχο, ώστε να αποδυναμωθεί ολοσχερώς η διαπραγματευτική δύναμη των μισθωτών έναντι του κεφαλαίου και να καταστεί διαρκής και μόνιμη η δραματική συρρίκνωση των εργασιακών δικαιωμάτων και των μισθών που έχουν θεσμοθετηθεί. Το σχέδιο της μνημονιακής συγκυβέρνησης είναι απλό: Η πτώση του ιστορικού ορίου των αναγκών των εργαζομένων, μέσω της διάλυσης οποιουδήποτε δικαιώματος κατακτήθηκε τα τελευταία 150 χρόνια από το κεφάλαιο και η επαναχάραξη μιας νέας πραγματικότητας άγριου ανταγωνισμού και ανασφάλειας στο κοινωνικό σώμα.

Στο πλαίσιο αυτό ερωτάται ο κ. Υπουργός Εργασίας:

- Με δεδομένο ότι οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης που έχετε υιοθετήσει, αντί να προστατεύουν τους εργαζόμενους μέσω προγραμμάτων, με την ισότιμη αντιμετώπισή τους, καταλήγουν να συρρικνώνουν τα δικαιώματα των εργαζομένων και απλά να επιδοτούν τους ωφελούμενους επιχειρηματίες, σκοπεύετε να προχωρήσετε στην αναβάθμιση και την αναδιοργάνωση του ΟΑΕΔ, έτσι ώστε να επανασχεδιαστούν τα ενεργητικά προγράμματα απασχόλησης; Σε ποιες άμεσες ενέργειες προτίθεστε να προβείτε ώστε να σταματήσει η καταστρατήγηση στοιχειωδών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στα προγράμματα αυτά;

- Σε ποιες ενέργειες θα προχωρήσει το Υπουργείο προκειμένου τα χρήματα αυτά να αξιοποιηθούν στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης;
- Ποια Εγγύηση προσφέρει το Υπουργείο ότι τα λεφτά του Προγράμματος Εγγύησης για την Απασχόληση των νέων θα απορροφηθούν σε υψηλό ποσοστό; Με ποιο συγκεκριμένο σχέδιο δράσης και διαδικασίες, με ποιούς Οδικούς Άξονες, με ποιά στελέχωση των Ειδικών Αρχών Υλοποίησης και Επίβλεψης των έργων θα πραγματοποιηθεί η απορρόφηση και αξιολόγηση των συγκεκριμένων κονδυλίων;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Τσίπρας Αλέξης

Αγαθοπούλου Ειρήνη - Ελένη

Αθανασίου Νάσος

Αλεξόπουλος Απόστολος

Αμανατίδης Γιάννης

Αμμανατίδου Ευαγγελία

Αποστόλου Ευάγγελος

Βαλαβάνη Νάντια

Βαμβακά Τζένη

Βαρεμένος Γεώργιος

Βούτσης Νικόλαος

Γαϊτάνη Ιωάννα

Γάκης Δημήτρης

Γελαλής Δημήτρης

Γερμανίδης Αθανάσιος

Γεροβασίλη Όλγα

Γεωργοπούλου – Σαλτάρη Έφη

Γλέζος Μανώλης

Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος

Διακάκη Μαρία

Διαμαντόπουλος Ευάγγελος

Διώτη Ηρώ
Δούρου Ρένα
Δραγασάκης Γιάννης
Δρίτσας Θεόδωρος
Δριτσέλη Παναγιώτα
Ζαχαριάς Κωνσταντίνος
Ζεϊμπέκ Χουσεΐν
Ζερδελής Γιάννης
Θεοπεφτάτου Αφροδίτη
Ιγγλέζη Αικατερίνη
Καλογερή Αγνή
Κανελλοπούλου Μαρία
Καραγιαννίδης Χρήστος
Καρά Γιουσούφ Αϊχάν
Κατριβάνου Βασιλική
Καφαντάρη Χαρούλα
Κοδέλας Δημήτρης
Κοντολής Χαράλαμπος – Σταύρος
Κουράκης Αναστάσιος
Κουρουμπλής Παναγιώτης
Κριτωτάκης Μιχάλης
Κωνσταντοπούλου Ζωή
Κυριακάκης Βασίλης
Λαφαζάνης Παναγιώτης
Μαντάς Χρήστος
Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος
Μητρόπουλος Αλέξιος
Μιχαλάκης Νικόλαος

Μιχελογιαννάκης Ιωάννης
Μπάρκας Κωνσταντίνος
Μπόλαρη Μαρία
Ξανθός Ανδρέας
Ουζουνίδου Ευγενία
Παναγούλης Ευστάθιος
Πάντζας Γεώργιος
Παπαδημούλης Δημήτριος
Πετράκος Αθανάσιος
Σακοράφα Σοφία
Σαμοΐλης Στέφανος
Σταθάς Γιάννης
Σταθάκης Γεώργιος
Σταμπουλή Αφροδίτη
Στρατούλης Δημήτρης
Συρμαλένιος Νικόλαος
Τριανταφύλλου Μαρία
Τσακαλώτος Ευκλείδης
Τσουκαλάς Δημήτρης
Φωτίου Θεανώ
Χαραλαμπίδου Δέσποινα
Χατζηλάμπρου Βασίλης